

Erling Kittelsen er
poet og mytisk dikter,
enten mytene er
hentet i nåtid eller
fra den fjerne
historien.

Jens Braarvig er
professor emeritus fra
Universitetet i Oslo,
og direktør for Norsk
filologisk institutt.

Reisen til landet der borte

BLAD | 2

SERIEN **BLAD** INNEHOLDER POETISKE
OG MYTISKE VERKER – NÅTIDIG POESI OG
GJENDIKTNING AV HISTORISK LITTERATUR

BLAD VIL PÅ DEN MÅTEN KNYTTE
FORTID OG NÅTID SAMMEN

HERMES FORLAG

Oslo

REISEN TIL LANDET DER BORTE

En gjendiktning ved

JENS BRAARVIG og ERLING KITTELSEN

HERMES FORLAG

Oslo

HERMES FORLAG AS

Postboks 2709, 0204 Oslo

www.hermesforlag.no ♦ post@hermesforlag.no

© Hermes Forlag 2022

Omslag og layout: Textafraedi. Tittel i kileskrift tegnet av Jens Braarvig
Trykk: AIT Grafisk, Oslo

De to linjene på forsiden er skrevet med kileskrift fra ca. 2000 år før Kristus, og inneholder den første linjen i hvert verk: *an-gal-ta ki-gal-še* «Fra den store himmel ... mot den store jord»; *ud-ri-a ud-sud-rá-ri-a* «I de dager, i de fjerne dager». Innbrett: kileskrifttegnet *kur* i hhv. klassisk babylonsk og arkaisk sumerisk form.

Boken er bind 2 i serien BLAD. Tidligere utgivelser: 1. Landey – Afghanske vers, 2020. ISSN 2703-7703

ISBN 978-82-8034-217-1 (pbk)

ISBN 978-82-8034-218-8 (ebk)

Til minne om Bjarte Kaldhol
en stor kjenner av menneskelivet
og de arkaiske språk og væremåter

INNHold

Innledning	1
Kildetekster	19
Enkidu	25
Inanna	77
Etterord	139

INNLEDNING

Jens Braarvig

INANNA og ENKIDU – begge var skikkelser som trådte over grensene til de trygge bysamfunn i det gamle Mesopotamia. Enkidu ble skapt av gudene ute på steppene, *edin*, som det heter på sumerisk, og Inanna var Himmelens datter, eller herskerinne, men begge reiste de til «Landet ingen vender tilbake fra», Kurnugi, eller bare Kur, «Landet der borte», der de døde bor.

Gudene skapte naturmennesket Enkidu for å stagge den overmektige kongen i Ur, nemlig Gilgamesh, som gikk utover sitt rette menneskelige mål, blant annet ved å plage folk flest med retten til den første natten i ethvert ekteskap, noe som Enkidu mente var forskrekkelig og ville sette en stopper for – de sloss, men var like sterke, og derfor ble de bestevenner, slik det skildres i det klassiske Gilgamesh-eposet.

I vårt diktverk om Enkidu og Gilgamesh er sistnevnte en pasjonert og ustoppelig tilhenger av ballspill – var det cricket, golf eller en form for cricket, eller slå-